

Educatorea și rolul ei în dezvoltarea personalității preșcolarilor

Prof.înv.preșc.:MARINESCU MĂDĂLINA-ANGELA

Școala Profesională Daneți, Dolj

„Educatorea trebuie să se transforme într-un model pentru cei care-i îndrumă, creionând profilul unei persoane calde și sensibile.Ea este mai mult decât un exemplu în materie de comportament, personalitate și prezență estetică.

Însă cum se poate atinge acest obiectiv, dacă educatoarea nu este aceeași pe parcursul întregului proces educativ?Acest element s-a transformat într-o problemă foarte serioasă care a acaparât sistemul de învățământ românesc.

Continuitatea unui pedagog în rândul colectivului de copiii, constituie baza unui proces educațional eficient.Instituția preșcolară este indispensabilă, iar integrarea și încrederea copilului în mediul social, depinde de educatoare.Acest prim efort de adaptare la viața socială va avea un mai mare succes atunci când se consolidează relația între copil și educatoare.

Trebuie înțeles faptul că fiecare copil va depăși orizontul restrâns al familiei și va avea nevoie de o persoană care să-l îndrume pe termen lung.Aceste schimbări de personal didactic nu fac decât să bulverseze procesul educativ și dezvoltarea emoțională a copiilor.”¹

Se cunoaște faptul că perioada de vârstă cuprinsă între 2 si 6 ani este plină de provocari și griji legate de dezvoltarea fizică dar și cea psihologică a copiilor.

De cele mai multe ori odată cu integrarea la gradinița încep să își facă apariția din ce în ce mai multe semne de întrebare legate de comportamentul adecvat sau nu al copiilor.

---

¹<http://sfatulparintilor.ro/prescolari/activitati/de-ce-sunt-importante-gradinita-si-educatoarele-pentru-copilul-tau>

Cele mai des întâlnite probleme comportamentale de natură psihologică întâlnite la preșcolari sunt:

1. Opoziționism față de regulile de disciplină și cerințele educaționale;

De cele mai multe ori acest comportament este consecința unor practici parentale eronate și ineficiente sau a unui mediu familial tensionat, conflictual, dezorganizat și corectarea sa se poate face odată cu stabilirea ordinii în mediul familial.

2. Agresivitatea față de adulți sau copii;

Preșcolarii agresivi au un temperament dezinhibat, extrovertit, determinat genetic, care predispun în lipsa unei practici de disciplinare corecte către comportamente negative. În astfel de cazuri este necesar luarea unor măsuri urgente de identificare adecvată a cauzelor comportamentelor indesezirabile pentru remedierea lor.

3. Crize de afect manifestate în mod simultan cu comportamente extreme: plâns excesiv, țipete, agresivitate față de membrii familiei sau alți copii, autoagresivitate. Motivația acestui tip de comportament este în special lipsa de afecțiune față de copil dublată de practici de disciplinare neadecvate, sau au la bază tulburări de dezvoltare de origine neurologică (autism, sindrom Asperger sau ADHD).

Manifestările comportamentale ale copiilor cu tulburări neurologice sunt: dificultăți de autoreglare emoțională cu implicații catastrofale sub aspect social cât și educațional.

4. Timiditatea sau frica de separare de părinți, refuzul de a vorbi cu alte persoane necunoscute, sensibilitate emoțională crescută, refuzul de a frecventa grădinița.

Comportamentele de timiditate sunt specifice preșcolarilor cu temperament inhibat, introvertit, având o cauză predominant genetică și nu neapărat influențată de stilul parental.

Copiii timizi sunt predispuși la tulburări afectiv-emoționale (anxietate generalizată, socială, școlară, depresie) și solicită o observare strictă și continuă precum și sprijin psihologic adecvat.

„O abordare realistă a copilului din punct de vedere psihologic presupune concentrarea educatorului spre următoarele aspecte: observarea și consemnarea unor manifestări obiective ale copilului; particularități ale dezvoltării psiho-fizice; abilități concrete de acțiune; performanțe lingvistice; pătrunderea în aspectele subiective ale experiențelor personale ale copilului încercând să răspundă la întrebări de genul: cum privește el lumea? dar relațiile cu ceilalți? ce crede, ce știe ori ce simte el?

Ca să poată acționa în cele două sensuri, educatorul va trebui să adopte el însuși o atitudine duală: să fie, pe de o parte, un observator extern, obiectiv, ca un spectator care pur și simplu consemnează date brute; să fie, pe de altă parte, un observator activ care încearcă să înțeleagă experiențele copilului, succesele, eșecurile lui, să le influențeze uzând de propriile sale experiențe. Printr-o asemenea duplicitate educatorul poate culege informații care să-i permită atragerea copilului în proiecte pe care el le hotărăște.

Prin cunoașterea psihologiei copilului, educatoarea sau institutorul dispun de date privind caracterizarea generală a dezvoltării psiho-fizice a copilului în general, a formei fundamentale de activitate-jocul (de manipulare, mișcare, de imitație, cu reguli, de creație, simbolic ș.a) pe categorii de vârstă (preșcolară-mică, mijlocie, mare și grupa pregătitoare pentru școală).

De asemenea, este nevoie și de studierea atentă, minuțioasă a manifestării comportamentului fiecărui copil în parte, a investigării cauzelor extrașcolare ale diferitelor aspecte ale cunoașterii, afectivității, motivației, acțiunii voluntare, manifestărilor caracteriale incipiente, pozitive și negative pentru a organiza un învățământ pe măsura fiecărui copil, deci individualizat, adecvat nevoilor fiecăruia și care să conducă la maximizarea adaptabilității la viața școlară viitoare.”²

BIBLIOGRAFIE

Allport, G.W., *Structura și dezvoltarea personalității*”, EDP, 1981/1992;

Antonovici, Ș., Nicu, G., Kerim, S., (2003), „*Jocuri interdisciplinare*”, Editura Aramis, București;

http://timtim-timy.ro/sites/all/themes/timtimtimy/pdf/Simpozion_2015-2016/metodica/52.pdf

<https://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1844-4679-iunie-2014/studiu-de-caz-comportamentul-prescolarului-i-c>

[http://sfatulparintilor.ro/prescolari/activitati/de-ce-sunt-importante-gradinita-si-educatiile-pentru-copilul-tau/.](http://sfatulparintilor.ro/prescolari/activitati/de-ce-sunt-importante-gradinita-si-educatiile-pentru-copilul-tau/)